Farní zpravodaj

Letní prázdniny 2013

Římskokatolická farnost Dolní Loučky

Úvodní slovo

Drazí farníci,

máme tu čas velkých letních prázdnin. Dnů, kdy mnozí z vás vyrazí na dovolenou. Možná k moři nebo k řece, anebo k přehradě. Každopádně se bude každý snažit si odpočinout a nabrat síly do dalších prací a všedních dnů. V těchto dnech nezapomínejme, že i když odpočíváme, jsme křesťané a věřící, a proto by i náš odpočinek měl být utvářen Božím vedením.

Společně s mnohými z vás cítím, že naše farnost potřebuje posilu, abychom mohli vytvářet skutečné společenství církve. Posilu, kterou nám nedá nikdo, jen samotný Bůh. A proto bych vás chtěl vyzvat, abyste se zapojili do společné modlitby za farnost. Modlitby za naši farnost Dolní Loučky, za společenství Kristovy církve, která se uskutečňuje právě mezi námi, v našem malém společenství. Čím více z nás se připojí, tím mohutnější bude hlas prosby, kterou Bůh jistě vyslyší.

Přeji vám, abyste načerpali mnoho nových duševních a fyzických sil a abyste dokázali vydávat o Kristu svědectví na každém svém kroku.

P. Marián Kalina

Modlitba za farnost

Pane Ježíši Kriste, ty dáváš všem lidem dobré dary.
Jako místo k životu jsi nám vybral tuto naši farnost,
kde máme žít, pracovat, odpočívat a Tebe chválit.
Tebe, Pane Ježíši, chceme prosit,
abys v naší farnosti oživoval dary své milosti.
Potřebujeme věřící, kteří umí naslouchat.
Věřící, kteří tvoří pokoj,
kteří budují společenství a jednotu,
kteří smiřují,
kteří jsou příkladem
a mluví pravdu, aniž by ji zraňovali.
Potřebujeme farníky, z nichž vyzařuje tvůj Duch,
ty, kteří vzbuzují naději
a nezištně se nasazují do služby tvému království.
Dobrý Ježíši,
daruj nám bratry a sestry schopné přesvědčit druhé,
ty, kteří se modlí,
nebojí se obětí
a proměňují modlitbu ve skutky.
Ježíši, Dobrý pastýři,
dej, ať je naše farnost opravdovým společenstvím
plným radostné a ochotné víry,
které jde cestou do tvého království
a pomáhá ti ve službě spásy světa.
Prosíme o to na přímluvu tvé přesvaté Matky, Panny Marie,
sv. Václava, sv. Cyrila a Metoděje,
sv. Petra a Pavla, sv. Jiří a sv. Martina.
Amen.

Papež František

Od Galilejce Petra po současného papeže Františka, přes dva tisíce let „skála“ nepovolila, pekelné mocnosti nezvítězily. Nutno říct, že nechyběla a nechybí mnohá protivenství, kterým církev, její představitelé a věřící musí stále čelit. Samotná papežská instituce musela a stále ještě musí odolávat tlaku zvenčí a protestům zevnitř. Někdy až ostudně pohlcená vichřicí zůstala naživu především díky víře těch, kteří byli přesvědčeni o věčnosti slibů daných Kristem Petrovi. Papežská instituce vydržela také právě proto, že zůstala pevnou základnou věřících, kteří navzdory všemu nadále spatřovali církev v papeži.

20. a 21. století je svědkem působení mnoha velkých papežů. Od blahoslaveného Jana XXIII., Pavla VI., Jana Pavla I., přes blahoslaveného Jana Pavla II. a emeritního papeže Benedikta XVI. až po Františka. Každý z nich zanechal nejen v církvi, ale v historii svůj jedinečný odkaz. Zejména působení Jana Pavla II. a Benedikta XVI. máme stále v živé paměti. V hrubém a velmi obecném shrnutí je možné zaznamenat u jednotlivých papežů jisté aspekty, které je určitým způsobem charakterizovaly. U Jana Pavla II. jsme mohli vedle mnoha oblastí zájmu spatřovat především důraz na oblast etiky. Benedikt XVI. se snažil o zdůraznění racionality s odkazem na to, že víra a věda nemusí jít proti sobě. Současný papež František vyzdvihuje sociální tematiku a vztah ke stvoření a přírodě. A právě papeži Františkovi bude věnován tento článek.

Papež František, původním jménem Jorge Mario Bergoglio, se narodil 17.12.1936 v Buenos Aires jako syn italských rodičů. Před vstupem do semináře pracoval krátce jako chemický technik. Poté byl v roce 1969 vysvěcen na kněze. Vstoupil do jezuitského řádu a v letech 1973 až 1979 byl v Argentině jeho provinčním představeným. Situace v Argentině v druhé polovině 70. let nebyla jednoduchá. Vojenské kruhy v roce 1976 svrhly vládu a zahájily tzv. špinavou válku plnou politického násilí a brutálních represí, ve které zmizelo beze stopy tisíce občanů. Bergoglio se snažil v této situaci pomocí nejrůznějších prostředků dostat lidi z Argentiny. Nakonec on sám musel čelit v roce 2005 trestnímu obvinění z únosu dvou kněží z roku 1976. Po zvolení Bergoglia za papeže se pochybnosti o jeho nevině znovu vynořily. Tentokrát se na stranu papeže postavil jeden z unesených kněží a prohlásil, že je mylné se domnívat, že Bergoglio by nechal někoho unést. Po obnovení demokracie v roce 1983 se situace v zemi postupně uklidňovala a země začala

růst svým vlastním životem, který však není ani teď pro mnoho lidí jednoduchý.

Papež František

Mezi další důležité momenty v Bergogliově životě patří rok 1998, kdy se stal arcibiskupem Buenos Aires a rok 2001, kdy ho papež Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. Po smrti Jana Pavla II. byl považován za jednoho z jeho možných nástupců, přesto byl v roce 2005 zvolen Benedikt XVI. Z mnoha zdrojů často zaznívalo, že byl při volbách během konkláve v těsném závěsu za kardinálem Ratzingerem. 13. 3. 2013 byl po pátém hlasování ve věku 76 let zvolen 266. nástupcem sv. Petra. Zvolil si jméno František na počest sv. Františka z Assisi, který zasvětil svůj život péči o chudé. Sám František poznamenal během jednoho rozhovoru, že mu někteří kardinálové-voliči žertem navrhovali, aby si vybral jméno Klement jako „odplatu“ papeži Klementu XIV., který omezoval jezuitský řád. Papežská inaugurace se konala 19. 3. 2013 za přítomnosti mnoha politických a náboženských vůdců z celého světa. Papež František má také mnoho prvenství, které nekončí jen u jeho jména. Je to první jezuitský papež, je prvním papežem z Jižní Ameriky a rovněž i prvním papežem z jižní polokoule. A proto se jeho zájem obrací zejména na jižní polokouli a na chudé tohoto světa.

Vedle starosti o chudé je jeho dalším závazkem budovat mosty mezi lidmi různých náboženství, kultur a prostředí. Samotný dialog chápe jako způsob, jak se učit jeden od druhého. Jak sám řekl. *„Dialog se rodí z postoje respektu k jiné osobě, z přesvědčení, že jiná osoba může říci také něco dobrého.“* Důležité je vždy přistupovat srdečně a ne předem druhého odsoudit. Několikrát poznamenal, že titul papež znamená *„stavitel mostů“*. Zprávu o zvolení Bergoglia uvítala řada církví – pravoslavná církev, evangelíci, židé a dokonce i řada muslimských komunit v Americe. Papež se s lidmi z jiných církví nejen setkává, ale také se s nimi modlí a žádá je, aby se i oni za něho modlili. Zdůraznil také, že by nemělo nikdy dojít k tomu, aby se rozdíly mezi věřícími a ateisty staly natolik nepřekonatelné, že by nás jednou mohly zcela rozdělit. Člověk podle papeže nemusí být věřící, aby toužil po pravdě a kráse. František tak po vzoru Krista ukazuje na to, že kterýkoli člověk, který je ve svém srdci dobrý, může být vykoupen.

Mezi další významná gesta patří také umývání nohou na Zelený čtvrtek. Při této příležitosti umyl a políbil nohy 12 mladým lidem ve věku 14 -21 let (2 dívkám a 10 chlapcům, z nichž 2 byli muslimové). Podle církevních odborníků to bylo poprvé, kdy papež do tohoto rituálu zahrnul i ženy. František stejně jako Jan Pavel II. a Benedikt XVI. poukázal na *„zvláštní význam“* žen v římskokatolické církvi a zdůraznil, že mají nezastupitelnou roli v šíření víry, protože byly *„prvními svědky vzkříšení“*. Bez žen by v církvi *„chybělo mateřství, láska a něha.“*

Další charakteristikou Františka je odvaha, s níž přistupuje k *„mocným tohoto světa“*. Jeho kritika argentinské vlády jako *„nemorální, nelegitimní a nespravedlivé“* (ještě když nebyl papežem) mu přinesla pouze nepříjemnosti a mstivé zacházení od jednotlivých členů. V jakékoli tíživé situaci, která dopadala na obyvatele Buenos Aires, se neváhal postavit na stranu těch, kterých by se jinak nikdo nezastal. Proto mu obyvatelé města neřeknou jinak než tatíček Jorge. Velice důrazně se také postavil proti pokusům argentinské vlády uzákonit některé případy potratů. Poté, co byly některé z těchto případů potratů uzákoněny, Bergoglio prohlásil: *„v Argentině máme trest smrti.“*

Papež kritizuje zejména sociální nerovnost – především nespravedlivou distribuci zboží. Na druhé straně také poukazuje na to, že je skandální, aby ještě dnes ve 21. století umírali lidé na nedostatek potravin, zatímco my s nimi často plýtváme a přispíváme tak ke *„kultuře odpadu“*. Jeho život jako papeže je po hmotné stránce podobný tomu, jak žil dříve, a to skromně. Je to první

papež od doby Pia X., který si zvolil žít mimo papežskou rezidenci v penzionu ve Vatikánu.

Ve svých promluvách často odsuzuje špatné lidské vlastnosti. V jedné své homilii se zaměřil zejména na marnivost, která má tendenci promítat se do všech aspektů lidského života. „*Podívejte se na páva*“, řekl, „*je krásný, když se na něj podíváte z přední strany, ale když se na něj podíváte zezadu, zjistíte pravdu…*“ A tak je to kolikrát i v našem životě. Ten, kdo na sebe egocentricky ukazuje, často uvnitř skrývá obrovskou bídu, poznamenal papež.

Přesto všechno, co zde bylo o papežích napsáno – o jejich vedoucí úloze, je důležité zdůraznit, že církev netvoří pouze papeži, kardinálové, biskupové, kněží a jiná zasvěcená povolání. Církev tvoříme také my křesťané. A to, jak bude pohlíženo na církev, nezáleží pouze na papeži, ale na nás všech. Jako křesťané můžeme svým jednáním přispívat k dobré pověsti církve nebo ji můžeme svými činy a jednáním poškozovat nebo můžeme jenom tak mlčet a tvářit se, že se nás to netýká, že s tím nechceme mít nic společného. To, k čemu nás nabádá papež František, je povolání ochránce.

„Být ochráncem znamená chránit celé tvorstvo, krásu stvořeného světa … Znamená to mít v úctě každého Božího tvora i prostředí, v němž žijeme. Znamená to chránit lidi a projevovat láskyplnou péči o každého člověka, zvláště o děti, starší osoby, potřebné a ty, na které nejčastěji zapomínáme. Znamená to pečovat jeden o druhého v našich rodinách: manželé a manželky nejprve chrání jeden druhého a poté - jako rodiče - též své děti, ty pak zase v daný čas ochraňují své rodiče. Znamená to budovat upřímná přátelství, v nichž se navzájem chráníme s důvěrou, úctou a laskavostí. Všechno bylo koneckonců svěřeno do naší ochrany a každý z nás je za to odpovědný. Buďme ochránci Božích darů!“

Současně také zdůrazňuje, že pokud budeme následovat Krista, musíme počítat i s křížem. Často bychom chtěli následovat Krista, ale v možnostech, které neobsahují kříž. František však dodává:

„Když kráčíme bez kříže, když budujeme bez kříže a když vyznáváme nějakého Krista bez kříže, nejsme Pánovými učedníky, jsme světáky, jsme biskupy, kněžími, kardinály, papeži, ale nikoli Pánovými učedníky.“

zpracovala V. Juráková

Dominik Duka: Církevní památky tvoří nadpoloviční většinu kulturního dědictví

Vážení přátelé, milí rozhlasoví posluchači. Když jsem navštívil Stavovské divadlo, které dávalo světovou premiéru opery slavného skladatele Josefa Myslivečka, kterého si Italové přisvojili pod značkou Il divino Boemo, dočetl jsem se v programu, že v roce 2012 navštívilo scény Národního divadla 600 tisíc diváků. Říkal jsem si, jak asi vypadá návštěvnost našeho nejpopulárnějšího sportu. První fotbalovou ligu ve stejném období navštívilo přes milión diváků.

Je to možná trochu zpozdilé přirovnání, ale v kostele se přece také díváme, také nasloucháme. Když jsem sečetl počet návštěvníků, došel jsem k 35 miliónům v roce 2012. Nechci pochopitelně proti sobě stavět tyto tři oblasti našeho života. Právě naopak. Rád bych ukázal, že jsou v našem životě věci, kterých si ceníme, které do něj patří, i když třeba značné části spoluobčanů mnoho neříkají.

Porovnáme-li totiž státní rozpočtový příspěvek pro všechny tyto oblasti, je téměř totožný. Nemyslím, že by někdo mohl ohrnovat nos nad exkluzivitou návštěvníků opery, že by se mohl pohoršovat nad těmi, kdo milují fotbal, a že by se neměl pozastavovat ani nad těmi, kdo cítí potřebu v neděli jít do kostela.

Chci totiž odpovědět těm, kdo bez hlubších znalostí a jednostranně zaujatě mluví o majetkoprávním vyrovnání s církvemi. Toto vyrovnání totiž má nahradit onu sumu ze státního rozpočtu. Je to rozumná dohoda, která může vést do budoucna k větší důvěryhodnosti církví, jež se budou samy financovat, a také k větší solidaritě.

Církevní památky nenavštěvují jen účastníci bohoslužeb, ale i domácí a zahraniční turisté. Dokonce právě oni v některých případech převyšují počty návštěvníků bohoslužeb. Kostely a církevní památky tvoří nadpoloviční většinu kulturního dědictví. Turistický ruch pak přináší do státního rozpočtu tolik, jako celý náš automobilový průmysl.

Pokud tedy někdo nepočítá s duchovním rozměrem církví, může klidně počítat s penězi, které přinášejí do státního rozpočtu a z nichž je přispíváno do sportu, zdravotnictví, školství i kultury.

Zdroj: ČRo Radiožurnál 1.6.2013

Výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

V době, kdy prázdninový farní zpravodaj vychází, vyvrcholily oslavy příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Na Velehradě se 4. a 5. července uskutečnily Dny lidí dobré vůle.

V minulém čísle farního zpravodaje byl zahájen seriál o životě a díle sv. Cyrila a Metoděje. Opustili jsme je v době jejich mládí, kdy Konstantin (Cyril) projevil mimořádné nadání ke studiu. Studoval v Cařihradu (Konstantinopoli) a později se stal i profesorem křesťanské filozofie a pro dosaženou moudrost se mu dostalo titulu Filozof.

Před sebou měl možnost skvělé kariéry, zvolil si však duchovní stav. Jako jáhen dělal knihovníka a tajemníka patriarchy Ignáce. Na kněze byl vysvěcen asi v roce 847.

Rok 842 přinesl změnu vládce v Byzantské říši. Zemřel byzantský císař Theofil. Jeho synovi a nástupci Michalovi III. byly tehdy teprve dva roky. Regentské vlády se proto ujala ovdovělá Theodora a Theoktistos jako vykonavatel státní politiky.

Podle otcova přání si měl starší Konstantinův bratr Michal zvolit vojenskou dráhu. Ta však pro něj nebyla tou pravou cestou. Nejprve prý byl ve státní správní službě pro Slovany sídlící v Byzantské říši a pak dal přednost řeholnímu životu. Přibližně kolem roku 840 se stal mnichem na úpatí Olympu v řeckém klášteře sv. Basila zvaného Polychron v Bithynii a přijal jméno Metoděj.

Konstantin se ve 24 letech účastnil poselství do Arábie. U Saracénů obhajoval učení křesťanské víry, zejména o Nejsvětější Trojici. Pravděpodobně byl v Bagdádu. Dále se uvádí, že odešel do ústraní kláštera za bratrem Metodějem.

Společně s ním byl v roce 860 povolán na misijní výpravu k Chazarům, kteří žili na východ od Azovského moře a řeky Don. V Chazarské zemi pak vedli rozhovory s Chazary, Židy i Saraceny. Výsledkem bylo to, že chazarský vládce přijal křesťanství za jejich oficiální náboženství.

Při této cestě se bratřím podařilo nalézt a vyzvednout ostatky svatého papeže Klementa I., který byl s kotvou na krku utopen v moři. V bouřlivých dobách se jeho hrob stal neznámým. Bratři ho objevili v troskách staré svatyně na jednom ostrůvku a ostatky vyzvedli a vzali s sebou.

Moravský kníže Rostislav v této době odolával nájezdům z německé strany. Ty byly odůvodňovány úsilím o šíření křesťanství. On však byl rozhodnut získat misionáře odjinud než z Německé říše. Chtěl, aby k lidu mluvili srozumitelným jazykem. Kolem roku 861 se proto s žádostí obrátil na papeže do Říma a v roce 862 k byzantskému císaři Michalovi III. Ten společně s cařihradským patriarchou sv. Fotijem vybral bratry Cyrila a Metoděje a jako misionáře je vyslal na Velkou Moravu

Na tento úkol se velmi zodpovědně připravili: Metoděj více po stránce duchovní a Konstantin především po stránce praktické. Sestavil pro Slovany novou abecedu – hlaholské písmo. Mělo 38 písmen odvozených z písmen řeckých. Do staroslovanské řeči přeložil nejdůležitější části Písma svatého a také všechny bohoslužebné knihy - Svatou Liturgii, Večerní, Jitřní, Povečeří, Půlnočnici, Hodinky, Osmihlasník, Velikonoční, Postní a Sváteční bohoslužby, Trebník (pro udílení svatých Tajin čili svátostí) a jiné.

O sestavení písma Hadrián II. později napsal, že jej Cyril vynalezl z Boží milosti a na přímluvu sv. Klementa I.. Bylo mimořádně obdivuhodné, v jak krátké době se podařilo dokončit tak náročné dílo pro úspěch misie. Je zde vidět součinnost práce s modlitbou a požehnáním, za které Bohu vděčíme.

Konstantin si na cařihradské synodě vyžádal povolení, aby slovanská řeč mohla být povýšena na liturgickou. Ta se tak ocitla mezi jazyky, jež byly považovány za liturgické: hebrejštinou, řečtinou a latinou.

Už v roce 863 přišli Konstantin s Metodějem a se svou družinou na Velkou Moravu. Vedle pokladu víry a kulturních hodnot přinesli pro náš národ i ostatky sv. Klementa I.. Rostislav je přivítal s velkou radostí a oni s velkou horlivostí seznamovali naše předky se základy víry a s radostnou zvěstí o velké Boží lásce k nám, hříšným lidem.

Zdroj informací: www.velehrad.eu, www.orthodoxia.cz
zpracoval R. Mašek

5. farní den v naší farnosti

I letos se na Neděli Dobrého Pastýře, 21.4.2013, uskutečnil společný farní den naší farnosti a farnosti Olší u Tišnova. Na přípravě farního dne se v tomto roce podílelo přes 20 lidí z obou farností. Zahájení farního dne proběhlo ve farním chrámu sv. Martina koncertem skupiny Žalozpěv. Po koncertě jsme společně poděkovali Pánu Bohu za naše farnosti a prosili jej o další pomoc. Vedení modlitby se ujal náš host Mons. Václav Slouk, kterého dobře známe, protože v naší farnosti jako zástupce Biskupství brněnského uděloval svátost biřmování. V krátké promluvě otec Václav poukázal na důležitost společenství a to především farního společenství. Navštívil nás i P. Josef Havelka, spirituál Domova mládeže v Brně - Petrinum. Oba jmenovaní kněží tento rok ve farnostech Dolní Loučky a Olší u Tišnova předsedali liturgickému slavení o Velikonocích. Na farní zahradě si pro nás farníci připravili kvíz, ve formě výjevů z Bible, které jsme měli pojmenovat. Za splnění kvízu jsme si mohli pochutnat na pečeném selátku. Hospodyňky jako každý rok připravily pro všechny lahodné občerstvení. Děti si pro nás nazkoušely zábavnou pohádku s názvem „Něhurka a sedm trpaslíků“, která měla veliký úspěch u diváků.

Děti v pohádce „Něhurka a sedm trpaslíků“

Proběhl také turnaj ve volejbale, ve kterém zvítězilo družstvo z farnosti Olší, které získalo vítězný pohár. Další pohár putoval také do farnosti Olší a to

přímo na Litavu za upečení rolády, která zvítězila v soutěži hospodyněk „O nejlepší roládu“. Do této soutěže bylo přihlášeno celkem 19 rolád. Počasí nám opravdu přálo. Vzhledem k tomu, že celý týden před farním dnem bylo chladno a vydatně pršelo, jsme si svými modlitbami u Boha vyprosili pěkné slunečné počasí s teplotou + 18,5 °C. Od zahájení farních dnů se v tomto roce účastnilo farního dne nejvíce lidí, něco přes 250 farníků. Na poděkování za přípravu a realizaci farního dne přišlo od vás přes 30 děkovných e-mailů a sms zpráv, z nichž některé uváděly, že takovou akci Dolní Loučky ještě nezažily. O to větší radost měli všichni, kdo se podíleli na jeho přípravě.

Farní zahrada byla zaplněna

I touto cestou chceme ještě jednou poděkovat všem, kdo nám s přípravou a realizací farního dne pomohli a za vaše modlitby. Doufáme, že se i následující rok bude moci podobná akce znovu uskutečnit. Záleží na tom, zda se opět najdou pomocníci, kteří se budou na přípravě a realizaci farního dne podílet.

První svaté přijímání ve farnostech Dolní Loučky a Žďárec

Letos byla slavnost prvního svatého přijímání výjimečná, a to hned v několika bodech: protože nám přálo počasí a měli jsme dostatek času, slavnost začala v obou farnostech slavnostním průvodem dětí od fary (farního sálu) za hlaholu kostelních zvonů. Na rozdíl od dřívějších let se tato slavnost konala již v sobotu a nikoli v neděli. Důvodem pro tuto změnu byla skutečnost, že v neděli si děti nemohly společně po mši svaté radost z prvního přijetí eucharistického Krista řádně vychutnat, protože většinou všichni spěchali domů na slavnostní oběd, kterého se účastnila celá širší rodina.

Ukázalo se, že toto opatření bylo šťastné. Po prvním svatém přijímání strávily děti podstatně delší dobu se svými rodiči, sourozenci a vrstevníky v radostném společenství, pohrály si a také se proběhly, přičemž nedošlo, kupodivu, k žádné úhoně ani na jejich slavnostním oblečení. Jejich radost z prvního svatého přijímání byla ještě zdvojena, protože se v neděli zúčastnily mše svaté opět ve svých krásných šatech. Pak většinou s rodiči a pozvanými hosty měly doma přichystaný slavnostní oběd. V některých rodinách oslavily děti s rodiči a příbuznými první svaté přijímání už v sobotu. V těchto případech proběhl oběd bez chvatu, protože začátek mše svaté o prvním svatém přijímání byl až v 15 hodin.

První svaté přijímání v Dolních Loučkách

V Dolních Loučkách se konalo první svaté přijímání v sobotu dne 25. května 2013 a zúčastnilo se ho celkem dvanáct dětí, ve Žďárci 1. června 2013 a prvokomunikantů bylo šest.

Jistě je přáním nejen pana faráře, ale i všech farníků, aby děti i nadále co nejčastěji navštěvovaly mši svatou a přistupovaly ke stolu Páně. K tomu jim my všichni vyprošujeme Boží pomoc a požehnání.

J. Libosvárká

Co je nového

Zakončení školního roku

Ve středu 26.6.2013 proběhlo v naší farnosti zakončení školního roku. V kostele sv. Martina se konala děkovná mše svatá pro děti. Po ní byl na farní zahradě připraven táborák, hry pro děti a děti ze 3. a 4. třídy dostaly odměny za práci v náboženství v tomto školním roce.

Jsme rádi, že letos se této akce účastnilo téměř 20 dětí a to nejen z farnosti Dolní Loučky ale i Olší.

Farní tábor pro děti 2013

I v letošním roce se pro děti připravuje v měsíci srpnu již tradiční farní tábor. Uskuteční se na faře v Rychtářově u Vyškova, kde již proběhl první i druhý tábor pro naše farnosti. Jedná se o zrekonstruovanou faru, která je určená především pro rekreaci.

Kostel v Rychtářově

V budově jsou k dispozici tři místnosti, kde jsou patrové postele, společenská místnost, kuchyň, jídelna, sociální zařízení, herna a dvůr s venkovním krbem. O program pro děti během tábora se bude tentokrát starat sedm vedoucích. V případě pěkného počasí navštívíme s dětmi i blízký aquapark ve Vyškově. A protože se jedná o farní tábor, budeme se dětem věnovat i po stránce duchovní – společná modlitba, mše svatá, křesťanské písně, ale i koupání v aquaparku, soutěže a hodně zábavy – to všechno je samozřejmou součástí programu. Tábor se uskuteční v termínu od 18.8. do 25.8.2013. Cena tábora je 2.150,- Kč. (V případě potřeby může být tato snížena o příspěvek farnosti na dítě – po domluvě s panem farářem.) Bližší informace naleznete na internetových stránkách farnosti www.mojefarnosti.cz. Možnost přihlásit se je do 16.7.2013.

Plánované akce

	Místo	Datum
Poutní mše svatá: Sv. Cyrila a Metoděje	Skryje	5.7.2013
Poutní mše svatá: Sv. Anna	Litava	27.7.2013
Farní tábor pro děti	Rychtářov	18.8. – 25.8.2013
Poutní mše svatá: Nanebevzetí Panny Marie	Bor (u Olší)	10.8.2013
Poutní mše svatá: Nanebevzetí Panny Marie	Horní Loučky	17.8.2013
Poutní mše svatá: Nanebevzetí Panny Marie	Tišnovská Nová Ves	17.8.2013
Poutní mše svatá: sv. Jiljí	Újezd u Tišnova	31.8.2013
Pouť na Zlatou sobotu do Žarošic	Žarošice	14.9.2013
Poutní mše svatá: Panny Marie Růžencové	Moravecké Pavlovice	5.10.2013

O všech plánovaných akcích budete v ohláškách na týden vždy včas a podrobně informováni.

Murphyho zákony: Svaté přijímání III

Murphyho zákon přijímání na ruku:

Čím více je příjímání na ruku církevně schváleno, tím větší jsou s ním potíže.

1. postřeh čerstvého konvertity Bohouše Zírala:

Při podávání sv. přijímání pronáší kněz zpravidla slova „Tělo Kristovo", ale někdy též „Byl jsi u zpovědi?!", zřejmě v závislosti na počtu náušnic a barvě vlasů přistupujícího.

Láskyplná vysvětlivka paní Svíčkové:

To přece na památku posledních slov Pána Ježíše při poslední večeři.

Paradox MUDr. Tumpacha (absolventa prvního ročníku dálkového studia teologie):

Svaté přijímání, nazývané církevními otci „lék nesmrtelnosti", je totiž jediným lékem, k jehož přijetí musí být člověk víceméně zdravý (míněno duchovně).

2. postřeh čerstvého konvertity Bohouše Zírala:

Rovnoměrný pohyb fronty vpřed je v nepravidelných intervalech brzděn poklekáním některých jedinců, kteří asi něco vážného provedli, takže musí přistupovat k svatému přijímání po kolenou.

3. postřeh čerstvého konvertity Bohouše Zírala:

Po přijímání se pozlacený kalich s ostatky zamyká do trezoru nad oltářem, aby ho nikdo neukradl.

Vysvětlivka pana faráře:

Nezamykáme kalich, ale Pána Ježíše ve svátosti oltářní.

Kolegiální dodatek aktivního laika:

Kvůli možné adoraci a tak. Zkrátka aby byl k dispozici, až my budeme zase k dispozici.

Z knihy ***Murphyho zákony o církvi,*** *Tomáš Marný z Bludovic*

©Farní zpravodaj, vydává Římskokatolická farnost Dolní Loučky
Redakční rada: P. M. Kalina, J. Libosvárská, P. Švancarová, R. Mašek
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné.
Kontakt: zpravodaj.mojefarnosti@seznam.cz